

Aantekenen

Aan de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden,
Postbus 30214
6803 AE Arnhem

Holten, 22 november 2013

Verzetschrift

Inzake: **Voorzittersbeslissing van de Raad van Discipline d.d. 13 november 2013**
Zaaknummer: 13-253

Geachte leden van de Raad,

Hierbij komen wij op grond van wetsartikel 46 h lid 1 van de advocatenwet in verzet tegen de voorzittersbeslissing van uw Raad d.d. 13 november 2013. Wij merken op, dat mr. B.P.J.A.M. van der Pol in de uitspraak wordt aangeduid als voorzitter van de Raad. In de brief d.d. 13 november 2013 van de griffier, waarmee de Beslissing wordt toegezonden, wordt hij echter aangeduid als *plaatsvervangend* voorzitter.

Onder het kopje **2 KLACHT** is het gestelde onder c) onjuist. Wij hebben namelijk nooit gesteld, dat mr. Naus heeft geweigerd zijn medewerking te verlenen aan een oplossing "*in der minne*".

Hierop komen wij verder terug onder het betreffende hoofdstuk.

Het gestelde onder f) is onvolledig. Wij hebben namelijk gesteld, dat mr. Naus geen rekening heeft gehouden met de gerechtvaardigde belangen van de wederpartij, welke belangen voortvloeien uit de feitelijke situatie, de wet en de gedragscodes voor de advocatuur.

In dit verzetschrift zullen wij de indeling van de voorzitter aanhouden en daarnaar verwijzen.

Het is onjuist, zoals de voorzitter onder punt 4.2 stelt, dat op de klachtonderdelen in de zaak 12-151 reeds is beslist, omdat is gebleken, dat de Raad in zijn Beslissing d.d. 4 maart 2013 aan belangrijke bewijsvoering onzerzijds menigmaal is voorbijgegaan en zich veelal alleen heeft gericht op het door mr. Naus gestelde. Ook overigens heeft de Raad in haar beoordeling onzes inziens fouten gemaakt en bizarre en bevreemdende stellingen verkondigd. Vandaar dat wij op 20 maart 2013 een beroepschrift hebben ingediend bij de griffie van het Hof van Discipline. In februari 2014 wordt de uitspraak verwacht.

Ad klachtenonderdeel a)

Het is gezien de inhoud van de klachten volstrekt onjuist, dat de voorzitter in de laatste zin van punt 4.4 stelt, dat verweerder een pleitbaar standpunt had en tevens stelt, dat er niet uit springt, dat dat standpunt apert onredelijk is geweest.

Ad klachtenonderdeel b)

Het is volstrekt onbegrijpelijk, dat de voorzitter (onder punt 4.6) de mening is toegedaan, dat het niet uit de verf komt, dat verweerder voor de genoemde fouten verantwoordelijk zou zijn of dat die fouten zo kenbaar waren en van een zodanig gewicht, dat hij de voortgang van de executoriale verkoop had moeten staken.

Wij verwijzen naar onze klacht 2. Onder a) van die klacht is slechts volledigheidshalve verslag gedaan inzake de advertenties, waar mr. Naus uiteraard niets mee van doen had. Wel van belang inzake de handelwijze van mr. Naus zijn de onder b) genoemde feiten, dit met overlegging van relevante producties, inhoudende dat hij de wet heeft geschonden door voorafgaand aan het plaatsen van die advertenties te verzuimen een exploit ingevolge wetsartikel 514 Rv. aan B.Th. Hofs uit te brengen (dit herhaald in de brief van 15 juni 2013), dat hij geheel ten onrechte in het exploit van 24 juli 2012 een bedrag van € 315.130,12 als opeisbare vordering op B.Th. Hofs heeft laten noemen en dat hij ook Hofs-Akkermans in dat exploit als gerekwierde dan wel gedaagde heeft laten noemen, dit eveneens geheel ten onrechte, omdat zij in het vonnis d.d. 13 april 2010 niet als gedaagde voorkomt. Bovendien heeft mr. Naus in het exploit laten opnemen, dat er op 11 december 2003 conservatoir beslag is gelegd op de woning van Hofs, daarmee aangevend, dat dit beslag door de betekening van het vonnis d.d. 13 april 2010 is overgegaan in een executoriaal beslag, waarvan echter geen sprake was. Het op 6 december 2010 gelegde executoriaal beslag was een op zichzelf staand beslag.

In onze brief d.d. 15 juni 2013 hebben wij het gestelde in klacht 2 nog nader toegelicht en onderbouwd, dit met tevens overlegging van het exploit d.d. 27 augustus 2012. Het kan de voorzitter ook niet zijn ontgaan, dat wij de Orde er in deze brief op hebben gewezen, dat de "argumenten" van mr. Naus dienaangaande in zijn brief d.d. 30 mei 2013 geen hout snijden, omdat ook mr. Naus zich aan de wet en de waarheidsplicht in exploiten (zijnde authentieke akten) heeft te houden. Het is onbegrijpelijk en ten gronde onjuist, dat de voorzitter de handelwijze van mr. Naus in deze afdoet als *niet klachtwaardig*, hetgeen ook de voorzitter zou moeten beseffen.

Het is vanzelfsprekend absurd van de voorzitter om gezien het bovenstaande te twijfelen aan het kenbaar zijn van alle genoemde feiten bij mr. Naus, omdat deze laatste zelf het bovengenoemde verzuim inzake wetsartikel 514 Rv. heeft begaan en ook zelf de inhoud van de exploiten zoals te doen gebruikelijk aan de deurwaarder heeft opgegeven. Schokkender is echter, dat de voorzitter (zijnde een lid van de rechterlijke macht !) de genoemde wetsovertreding van mr. Naus afdoet als zijnde "*van geen gewicht*" !!

Ook de visie van de voorzitter, dat die fouten niet hebben geleid of zelfs maar hebben kunnen leiden tot enig substantieel nadeel voor klagers is onbegrijpelijk en eveneens ten gronde foutief. Kennelijk is de voorzitter de mening toegedaan, dat het plaatsen van de advertentie op 6 augustus 2012, waaruit heel Nederland kon opmaken, dat B.Th. Hofs en zijn echtgenote wanbetalers waren, geen enkele nadeel voor hen heeft opgeleverd en deze gang van zaken ook in de toekomst geen nadeel zou opleveren wanneer bij het niet doorgaan van een gedwongen verkoop de woning op een gegeven moment op een normale wijze zou worden verkocht.

En wat te denken van het moeten betalen van een volkomen uit de lucht gegrepen bedrag van € 315.130,12 (of zelfs bij een gedeelte daarvan) aan V.N.I. , wanneer de executoriale verkoop wel was doorgestaan, terwijl overtuigend is bewezen dat B.Th. Hofs een bedrag van V.N.I. had te vorderen in plaats van andersom, hetgeen onomstotelijk in deze klachtenprocedure is bewezen. Zie daartoe de als bijlagen 10 en 11 bij de brief d.d. 18 februari 2013 overgelegde berekening en begeleidende brief. Wij wijzen nog op het feit, dat V.N.I. heeft geweigerd het bedrag van ca. € 14.000,-- aan B.Th. Hofs te betalen, inhoudende de proceskosten van het arrest d.d. 2 oktober 2012 en evenmin een bedrag ad € 30.000,-- heeft betaald, waartoe zij in een vonnis d.d. 5 juni 2013 door de rechtbank te Almelo is veroordeeld in verband met het weigeren de beide beslagen (conservatoir en executoriaal) door te halen. Het behoeft geen betoog, dat wanneer de executoriale verkoop was doorgestaan en V.N.I. enig bedrag zou hebben ontvangen, dit bedrag dan na het arrest d.d. 2 oktober 2012 nooit en te nimmer door deze onbetrouwbare partij zou zijn terugbetaald, hetgeen mr. Naus overigens zeer goed wist en ook aangemoedigd zou hebben.

Verder zijn er vele overige nadelen door de boven geschetste en bewezen foutieve handelwijze van mr. Naus voor ons ontstaan, zoals het inperken door de Rabobank van het krediet van beide echtelieden, het niet meer kunnen oversluiten van de hypotheek, het moeten doen van vooruitbetalingen bij verrichtingen inzake onderhoud aan de woning (althans wanneer dat geen goede bekenden zijn), etc. etc.

Ad klachtenonderdeel c), d) en f)

Om te beginnen stellen wij, dat wij nooit hebben gesteld, dat mr. Naus heeft geweigerd zijn medewerking te verlenen aan een oplossing *in der minne*, zoals de voorzitter bij de weergave van de klachten heeft gesteld. In der minne duidt immers op een bereidheid een substantieel bedrag te betalen. Van zo'n (vrijwillige) toezegging kon ook geen sprake zijn, omdat wij er altijd van overtuigd zijn geweest, dat B.Th. Hofs nooit een euro aan V.N.I. verschuldigd is geweest, dit vanwege het simpele feit, dat hij reeds op grond van wetsartikel 6:159 BW nimmer de huurder van het pand van V.N.I. was, zoals uiteindelijk ook door het gerechtshof op 2 oktober 2012 is bevestigd.

Onder punt 4.7 heeft de voorzitter gesteld, dat Hofs-Akkermans zich op 28 augustus 2012 heeft gericht tot haar advocaat met het verzoek aan hem om aan verweerder een schikkingsvoorstel te doen. Ook dit is wederom een schokkende en voor de uitkomst van de procedure ernstige verdraaiing van de realiteit, dit om de volgende redenen:

- Mr. Van der Veen is nooit de advocaat van Hofs-Akkermans geweest, tijdens de bodemprocedure overigens ook niet van B.Th. Hofs. Hofs-Akkermans was tijdens die procedure zelf de gemachtigde van haar echtgenoot, zoals uit en te na in de klachtenbrieven is gesteld en bewezen. Zie daartoe o.a. onder klacht 3 c) en e) (met name produktie 16) en 4 h) van de brief van 18 februari 2013 en herhaald in de brief van 15 juni 2013.

- Ook al zouden wij mr. Van der Veen om advies hebben gevraagd, dan had hij reeds uit hoofde van de gedragscodes voor de advocatuur nooit aan ons mogen adviseren aan V.N.I. te gaan betalen. Onder h) van klacht 4 hebben wij dienaangaande dan ook geschreven: **Uitdrukkelijk wijzen wij erop, dat mr. Van der Veen op geen enkele manier bij de schikkingsvoorstellen betrokken is geweest en evenmin betrokken wilde worden. Hij was er namelijk van overtuigd, dat B.Th. Hofs niets aan V.N.I. verschuldigd was, welke visie later door het arrest van het Hof d.d. 2 oktober 2012 is bevestigd. Hij heeft de berichten van mr. Naus dan ook integraal aan ons verstuurd, dit uitsluitend en alleen omdat mr. Naus weigerde rechtstreeks met de gemachtigde tijdens de bodemprocedure tussen V.N.I. en B.Th. Hofs, zijnde Hofs-Akkermans, te communiceren.**
- De door de voorzitter bedoelde e-mail is verzonden door Hofs-Akkermans en haar echtgenoot samen en niet door Hofs-Akkermans alleen, zoals de voorzitter beweert.
- Wij hebben mr. Van der Veen dus niet verzocht om een schikkingsvoorstel aan mr. Naus te doen, zoals de voorzitter het doet voorkomen, maar hem slechts verzocht om een door ons beiden opgesteld stuk aan mr. Naus door te sturen (zie ook de vetgedrukte tekst hierboven).
- Zodoende kon de voorzitter ook niet stellen, *dat de advocaat van klagers een uiteenzetting heeft gegeven van de financiële omstandigheden van klagers.*
- De voorzitter had kunnen begrijpen, dat het schikkingsvoorstel van 28 augustus 2012 geen normaal en vrijwillig voorstel was, maar onder dwang en dreiging van een (ten onrechte) executoriale verkoop van onze woning is gedaan, dit ter voorkoming van een nog veel grotere vermogensschade bij een daadwerkelijke veiling. De voorzitter had dit zeer eenvoudig kunnen afleiden uit het tijdens de klachtenprocedure door het echtpaar daaromtrent gestelde en bewezene, dit o.a. als volgt:

a) Onder klacht 1 van de brief d.d. 18 februari 2013:

“(..)

Uit de berekening (bijlage 10), die B.Th. Hofs mr. Naus heeft toegestuurd blijkt, dat hij op 26 mei 2010 een bedrag van **€ 35.970,63** van V.N.I. te vorderen heeft.

In de begeleidende aangetekende brief d.d. 26 mei 2010 (bijlage 11) schrijft B.Th. Hofs o.a.: *“Na uitgebreid advies te hebben ingewonnen bij het juridisch loket in Almelo en tevens een second opinion te hebben gevraagd bij Jurofoon en een advocaat doe ik u bijgaand mijn berekening naar aanleiding van het vonnis van de kantonrechter toekomen”.*

Ook heeft B.Th. Hofs in die brief meer dan 20 juridische misslagen opgenoemd, die de kantonrechter in haar vonnissen heeft begaan en stelt hij bovendien, dat het mr. Naus en zijn cliënte genoegzaam bekend is, dat er zijdens de rechterlijke macht thans vele verschillende uitspraken liggen betreffende de betaling van huurpenningen door hemzelf en/of zijn zoon. Een kopie van deze aangetekende brief met berekening is verzonden aan de heren H. en P. Silderhuis, de beide directeuren van V.N.I.

(..)”

- b) Uit de gehele inhoud van klacht 3 in de brief d.d. 18 februari 2013 blijkt overduidelijk, dat wij met het oplossen van het geschil niet bedoelden een bedrag aan V.N.I. te zullen betalen, maar om nogmaals in een gesprek met de bestuurders van V.N.I. en hun advocaat de zaak uit te leggen en te bespreken met wederom als conclusie, dat B.Th. Hofs niets aan V.N.I. verschuldigd was, omdat hij nooit de huurder van het pand van V.N.I. was geweest. Zie daartoe onder f) van die klacht. In de onder c) genoemde bijlage 16 (e-mail d.d. 1 maart 2012 aan mr. Naus) kunt u ook het volgende lezen: *Wij verzoeken u de door u van mr. Van Delft begin januari 2012 ontvangen dikke bundel met stukken, die wij hem op 2 januari 2012 hadden toegezonden en die hij aan u zou hebben doorgestuurd, nog eens goed te bestuderen en vooral aandacht te besteden aan de portee daarvan met betrekking tot de door u voorgenomen executoriale verkoop van onze woning.*

Dat mr. Van der Veen bij die bespreking aanwezig zou zijn had te maken met het aandringen van mr. Van Delft, zoals eveneens onder f) aangegeven.

- c) Met name uit het gestelde onder klacht 4 blijkt, dat wij het voorstel in het door de voorzitter gememoreerde bericht van 28 augustus 2013 met de rug tegen de muur hebben gedaan. Wij citeren o.a. hetgeen daar onder c) is gesteld:

“Teneinde de executoriale verkoop van onze woning te voorkomen, dit voorspelbaar met een enorm vermogensverlies, hebben we uiteindelijk toch besloten een voorstel te doen, hetgeen we hebben gedaan in een e-mail (dit via mr. Van der Veen) van 28 augustus 2012 (bijlage 20) Dit ook op aandringen van onze dochters, die vreesden dat hun ouders op straat zouden komen te staan en dan bovendien zouden worden geconfronteerd met een enorme restschuld, omdat onze woning bij een gedwongen verkoop niet eens voldoende zou opbrengen om de hypotheekschuld aan de Rabobank te voldoen, waardoor een leven van bittere armoede zou zijn gewaarborgd”

- Ook had de voorzitter moeten constateren, dat wij in het betreffende stuk eerst wederom hebben gewezen op het schenden van wetsartikel 514 Rv. door mr. Naus, waarbij ter onderbouwing van de ernst daarvan is gewezen op de wetsartikelen 515 Rv. en 516 Rv. Reeds daaruit had de voorzitter de conclusie kunnen en moeten trekken, dat wij onder dwang (uiteindelijk) een voorstel hebben gedaan.

De conclusie: deze kan alleen maar zijn, dat de voorzitter louter en alleen uit partijdigheid ten gunste van mr. Naus zaken heeft verdraaid en overduidelijke inbreuken door deze advocaat op de wet en de verordeningen van de Nederlandse orde van advocaten en het meermaals handelen of nalaten in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt over het hoofd heeft gezien dan wel heeft goedgepraat. Daarbij heeft hij het gepresteerd om voor de beslissing van belang zijnde feiten, die gunstig waren voor ons, compleet te negeren.

Het door de voorzitter onder punt 4.8 betoogde faalt reeds vanwege de foutieve weergave van het door ons gestelde onder 2.1 c), zoals reeds aangegeven, dit omdat wij nooit hebben gesteld, dat mr. Naus heeft geweigerd zijn medewerking te verlenen aan een oplossing in der minne.

Het door de voorzitter onder punt 4.9 voorbijgaan aan al het gestelde onder klacht 1 inzake het vonnis d.d. 13 april 2010 is verbijsterend, omdat hij daarmee te kennen geeft niet ter zake kundig te zijn of de klachten niet te hebben bestudeerd dan wel opzettelijk van de feiten weg te kijken, hetgeen vanzelfsprekend onverteerbaar is. Uit zijn stelling blijkt ook zonneklaar, dat de voorzitter de mening is toegedaan, dat een advocaat altijd mag doorgaan met de executie van een vonnis, ook wanneer hij ervan op de hoogte is, dat zo'n vonnis zeer ernstige juridische misslagen vertoont en tevens is gebaseerd op procedurele schendingen, die leiden tot nietigheid van het betreffende vonnis, dit met de onderbouwing, dat hem dit alles is toegestaan, uitsluitend en alleen omdat hij de advocaat is van de wederpartij en haar belangen moet dienen.

Het behoeft geen betoog, dat die visie te gek voor woorden is en uitermate spraakmakend en het tuchtrecht, dat bij de burgers toch al niet in hoog aanzien staat, helemaal tot een farce zal maken. De voorzitter is kennelijk ook niet op de hoogte van het volgende: In een brief van voormalig minister Donner aan de Voorzitter van de Tweede Kamer d.d. 23 december 2004 betreffende Rechtsstaat en Rechtsorde staat o.a.:

- De advocaat is de poortwachter tot en de begeleider op de weg naar het recht. De mate waarin de advocatuur er in slaagt deze rol goed te vervullen geeft in zekere zin de kwaliteit van de rechtsstaat weer. Kortom, een goed functionerende krachtige en **integere** advocatuur als poortwachter tot en onderdeel van het rechtsbestel is onmisbaar in onze samenleving.
- De advocaat heeft een belangrijke publieke medeverantwoordelijkheid voor de effectuering van het recht. **Dit betekent onder meer dat hij de plicht heeft partijdigheid voor de cliënt te combineren met een juiste toepassing van het procesrecht.**
- De Orde van Advocaten stelt in de inleiding Gedragsregels hieromtrent als volgt: De medeverantwoordelijkheid voor de rechtsbedeling brengt tevens mee dat de Advocaat **oog dient te hebben voor de gerechtvaardigde belangen van de wederpartij en een goed verloop van de processen. Dit is in essentie de functionele beroepswaarde van de advocaat. De advocaat is medeverantwoordelijk voor een eerlijke procesgang.**

Wij wensen ook nogmaals te wijzen op het door ons gestelde in onze eerste klachtenbrief d.d. 22 december 2011 onder de **Inleiding**.

Van dit alles gelieve de Raad vanwege het grote belang goede nota te nemen.

Het door ons gestelde heeft overigens niets met een visie te maken, zoals de voorzitter stelt, maar is in zijn geheel gebaseerd op keiharde en onomstotelijke feiten.

Ook het gestelde onder punt 4.10 moet falen vanwege het verkeerde uitgangspunt en denkbeeld van de voorzitter inzake de schikking. De voorzitter heeft het onder dat punt ook over "*de scherpte van klagers*". Daarop reageren wij als volgt: Geen zinnig wens zal klagers verwijten, dat zij scherp zijn geweest ter verdediging van hun allergrootste materiële bezit, zijnde hun woning, waarvoor zij samen 80 jaren keihard hebben gewerkt en dat zij dat bezit niet door toedoen en onder leiding van een malafide advocaat, die de betreffende rechters meermaals bewust op het verkeerde been heeft gezet, op een veiling wilden laten verkwanzelen. Te duiden valt bovendien en nogmaals, dat vader en zoon Hofs daaraan voorafgaande reeds liefst 8 arresten en vonnissen ten deel waren gevallen, waaruit een erbarmelijk functioneren van de betreffende magistraten is gebleken.

Geen zee ging deze rechters te hoog. Zij hebben zich schuldig gemaakt aan:

- het verdraaien van feiten
- het onbehandeld laten van grieven
- het meerdere malen schenden van de partijautonomie
- het uit het oog verliezen van de lijdelijkheid
- het verkrachten van wetten
- het eigener beweging in het leven roepen van een eisvermeerdering ten gunste van V.N.I.
- het aan de laars lappen van procedurele regels c.q. van de procesreglementen
- het zichzelf meermaals tegenspreken
- rechtsweigering
- het accepteren van ten gronde foutieve berekeningen door V.N.I., astronomische vorderingen betreffende
- het schenden van het principe van recht op hoor en wederhoor
- het weigeren de aangeboden getuigen te horen
- het verzuimen een proces-verbaal van een comparatiezitting op te maken
- het niet in het openbaar uitspreken van het vonnis
- het geen rekening houden met het verdwijnen van een zeer belangrijke bepaling tijdens de procesgang, waardoor beide heren Hofs ieder afzonderlijk werden veroordeeld tot betaling aan V.N.I. van enorme bedragen aan zogenaamde huurachterstand
- etc. etc.

Kortom, de betreffende magistraten hebben zich zonder overdrijving schrikbarend gedragen, omdat zij de genoemde burgers door (veelal opzettelijke) foutieve rechtspraak zonder enige scrupule in de vernieling hebben geholpen.

Het is overigens te gek voor woorden, dat de voorzitter meent de klachtonderdelen d) en f) als ongegrond te moeten aanmerken, omdat klagers naar zijn mening te scherp zijn geweest inzake het opkomen voor hun rechten, m.a.w. niet onmiddellijk na de onoorbare handelwijze en ontoelaatbare eisen van mr. Naus in zijn e-mail d.d. 29 augustus 2012 toezeggingen met betrekking tot betalingen aan V.N.I. hebben gedaan, die zij overigens nooit hadden kunnen realiseren, ook al zou V.N.I. daadwerkelijk een vordering hebben gehad op B.Th. Hofs.

How low can you go, meneer de voorzitter ? Heeft hij ook niet gezien, dat mr. Naus inzake de "schikkingsvoorstellen" in zijn e-mail d.d. 29 augustus 2010 ook bijdragen van onze zoon eiste, terwijl deze helemaal niet in het vonnis d.d. 13 april 2010 werd genoemd ? . Reeds daaruit had de voorzitter in al zijn wijsheid moeten afleiden, dat er zaken ten gronde niet deugden.

Overigens merken wij op, dat onze zoon zich daarom ook nooit met de zogenaamde schikkingsonderhandelingen" heeft bemoeid. Hetgeen hij wel heeft gedaan is trachten de veilende notaris uit te leggen, dat ook hij de verkeerde weg aan het bewandelen was, dit met overtuigende en duidelijke bewijsvoering.

Hoe dit ook allemaal zij, uiteindelijk is de veiling niet doorgedaan. Uitdrukkelijk stellen wij, dat die veiling in elk geval niet op initiatief van de bestuurders van V.N.I. is afgelast. Tijdens de gehele bodemprocedure en eveneens tijdens de tegen onze zoon geëntameerde hoger beroep procedure, zijn de beide heren Silderhuis onzichtbaar geweest, en hebben zij zich nooit ergens mee bemoeid en alles overgelaten aan hun advocaten, dit zoals meerdere malen tijdens de procedure door ons is gemeld.

Ad klachtenonderdeel e)

Onder punt 4.12 stelt de voorzitter geheel ten onrechte, dat bij de bespreking van de klachtenonderdelen c), d) en f) al aan de orde kwam hoe de cliënte van verweerder “een eventuele regeling” zag. Bij die bespreking is echter nergens naar V.N.I. verwezen en wordt er alleen over de verweerder (zijnde mr. Naus) gesproken.

Uit het hierboven onder het kopje *Ad klachtenonderdeel c), d) en f)* door ons gestelde is reeds gebleken, dat de voorzitter de zaak foutief en ondeskundig heeft afgehandeld, dit ondanks het feit, dat wij op een eerlijke en duidelijke manier de ontoelaatbare handelwijze van de malafide advocaat van de wederpartij voor het voetlicht hebben gebracht, dit met de oprechte wens deze advocaat tot de orde te laten roepen, dit ook in het belang van de beroepsgroep en de gehele maatschappij.

Zeer ernstig is, dat de voorzitter onder punt 4.13 het werkelijk tenenkrommende en ontoelaatbare voorstel van mr. Naus om tot een einde van de kwestie te komen, dit zoals gedaan in de e-mail van 29 augustus 2012 en hetgeen door de voorzitter letterlijk is weergegeven onder punt 4.12, goedpraat met een motivering, die van geen enkele relevantie is ten aanzien van de inhoud van die e-mail, namelijk door te wijzen op het nimmer onder stoelen en banken steken door ons en onze zoon van al het schandelijke dat op ons afkwam en op de gang van zaken rond Xenon Computers v.o.f. en Xenon B.V. Waar hij overigens de wijsheid vandaan haalt, dat “die ontwikkelingen” in de risicosfeer lagen van klagers, wat daarmee ook bedoeld wordt, is bovendien een volslagen raadsel. Het was beter geweest als de voorzitter had gekeken naar de kwade en vernietigende invloed van mr. Naus gedurende de procedures, die in de klachtenprocedure meerdere malen overtuigend is aangetoond.

Uit het betoog onder punt 4.14 blijkt overduidelijk zijdens de voorzitter een persoonlijke hetze tegen en afkeer van de familie Hofs, die naar aannemelijk zijn voortgekomen uit het feit, dat klagers ondanks het verliezen van de vorige klachtenprocedure toch weer het lef hebben gehad opnieuw een klacht tegen dezelfde advocaat in te dienen, die de voorzitter (samen met de andere leden van de Raad) nu juist uit de gevarezone had weten te houden. Van groot belang is waarschijnlijk ook, dat de voorzitter op de website van Vrouwe Justitia in Verval heeft geconstateerd, dat het abominabele werk van meerdere van zijn (ex-)collega's aan de openbaarheid is prijsgegeven, hoe integer en eerlijk dit ook door de redactie is gebeurd. Op de website zijn namelijk slechts alle processtukken en arresten inzake de hoger beroep procedure betreffende de zaak V.N.I./R.T.B. Hofs integraal gepubliceerd, dit alles ter beoordeling van de lezer. Het is geheel logisch, dat daarbij de namen van de (ex-) collega's van mr. Van der Pol ook bekend zijn gemaakt vanwege hun abominabele “rechtspraak”, al was het alleen maar omdat hun namen in de betreffende arresten worden genoemd.

De voorzitter heeft het over “het aan de schandpaal nagelen van Iefje en Aafje”. In de eerste plaats stellen wij, dat de uitdrukking Iefje en Aafje in de gehele literatuur niet op deze wijze voorkomt, laat staan in de rechtsliteratuur, dus had de voorzitter zich van dergelijke denigrerend bedoelde prietpraat dienen te onthouden.

Het behoeft ook geen betoog, dat hij geheel en al buiten zijn boekje is gegaan door goed te keuren, dat mr. Naus vanwege de te sluiten deal ook heeft geëist, dat wij geen procedures meer tegen zijn werkgever en zelfs niet tegen een deurwaarder en een notaris mochten voeren. Het is toch niet aannemelijk, maar alles in deze tuchtrechtzaak lijkt mogelijk, dat de voorzitter er niet van op de hoogte is, dat advocaten onder geen enkele omstandigheid gerechtigd zijn van burgers te eisen geen procedures te voeren tegen door hem opgevoerde personen en bedrijven, tot welke hij in geen enkele rechtsverhouding staat, waar nog bijkomt, dat die eisen zijn gesteld onder dreiging van de geheel onterechte gedwongen verkoop van de bezittingen van die burgers, wanneer die eisen, hoe onterecht ook, niet per omgaande werden ingewilligd.

Het spreekt overigens voor zich, dat de voorzitter niet over de website Vrouwe Justitia in Verval had mogen beginnen en al helemaal niet het daarin gestelde van invloed had mogen laten zijn op zijn voorzittersbeslissing. Hoewel hij het doet voorkomen, alsof die verwijzing voor de beslissing van de zaak van belang was, wat natuurlijk niet zo is, is het beginnen over die website vanzelfsprekend uit persoonlijke frustratie gedaan. Het aan de schandpaal nagelen, hoewel dit niet het uitgangspunt van de website is, is overigens geheel en al te wijten aan de handelwijze van de betreffende functionarissen zelf.

Uit het relaas van de voorzitter is ook op te maken, dat hij het normaal vindt, dat burgers die met veel kosten en moeite een Stichting hebben opgericht, dit nota bene met het voornaamste doel een verder afglijden van het niveau van de rechtsstaat te voorkomen, de ziel uit die website halen, wanneer een of andere advocaat dat eist. Helemaal van de gekke is, dat de voorzitter het ook juist zou vinden als mr. Naus bij de genoemde eisen (kortgezegd) alleen aan zichzelf gedacht zou hebben. Gekker moet het toch niet worden!

Mr. Van der Pol kan er in elk geval van op aan, dat zijn zienswijze, motivatie en spraakmakende visies en stellingen uitgebreid op de website Vrouwe Justitia in Verval voor het voetlicht zullen worden gebracht, zo ook mr. Naus daarop kan rekenen.

Volstrekt onduidelijk is hetgeen de voorzitter bedoelt met klachtonderdeel 5.

Wij stellen, dat wij gezien dit zeer goed onderbouwde en duidelijke verzet tegen de voorzittersbeslissing dan wel plaatsvervangend (voorzittersbeslissing) d.d. 13 november 2013 het recht hebben om door de voltallige Raad van Discipline te worden gehoord. Het spreekt voor zich, dat het niet wenselijk is, dat mr. Van der Pol vanwege het door hem onder met name de punten 4.13 en 4.14 gestelde, hetgeen door ons is becommentarieerd in dit verzetschrift, dan weer als voorzitter kan optreden.

B.Th. Hofs

H.M.S.Hofs-Akkermans

Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten